

Arrest

nr. 292 196 van 20 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 3 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Ghanese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op X 1987.

1.2. Verzoeker dient op 17 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 1 februari 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Wala etnie. U bent geboren op X 1987 in X. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U volgt geen onderwijs en werkt in de landbouw.

Uw vader krijgt begin jaren 1990 problemen met voormalig staatsman J.J. Rawlings. Uw vader besluit met zijn gezin naar Togo te gaan. Wanneer uw ouders uit elkaar gaan, reist u samen met uw moeder en zus terug naar Ghana. U woont enkele jaren in het dorp Jing in Wa Area.

Na enige tijd hertrouwt uw moeder. Zij volgt haar nieuwe echtgenoot naar Libië. U en uw zus wonen in bij uw grootmoeder. Na het overlijden van uw zus en grootmoeder, reist u naar uw vader in het dorp Kolina, in Togo. In 2006 overlijdt uw vader.

In 2008 reist u naar uw moeder in Libië. U en uw moeder wonen in Tripoli, terwijl haar nieuwe echtgenoot werkzaam is in Benghazi. In 2011 begint de eerste Libische burgeroorlog. U verliest het contact met uw moeder wanneer zij haar echtgenoot gaat zoeken in Benghazi.

Datzelfde jaar verlaat u Libië. U reist naar Italië, waar u een humanitaire verblijfsvergunning krijgt toegekend. In 2014 verlaat u Italië en reist u naar België. U dient op 17 februari 2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: foto's van uw vader, een geboorteregistratie, een Italiaans verblijfsdocument en een hospitaalboekje.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart in 2014 in België toegekomen te zijn (notities CGVS, p. 3 + p. 9). Hoewel u aanvankelijk verklaart dat u niet wist dat u een verzoek kon indienen omdat men u vertelde dat het niet meer mogelijk was omdat u in Italië al asiel had aangevraagd (notities CGVS, p. 10), blijkt uit uw verklaringen dat een lid van uw voetbalclub zei dat u asiel moest aanvragen in de periode 2016-2017. U verklaart eveneens dat een advocaat u in 2018 aanraadde asiel aan te vragen. Desondanks wacht u toch nog tot 17 februari 2020 om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij de DVZ. Gevraagd naar de redenen dat u zolang gewacht heeft om een verzoek in te dienen, stelt u dat u bij vrienden inwoonde, maar dat uw leven hard was, om welke reden u uiteindelijk toch een verzoek heeft ingediend. **Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**

U kan bovendien op geen enkele manier uw vrees ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit draagt concretiseren. U haalt aan dat u niemand kent in Ghana (notities CGVS, p. 13-14). Dit is echter **onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.** Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève namelijk ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het EVRM, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. Dat u naar een land zou moeten gaan waarvan u verklaart dat u er niemand kent, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van daden van vervolging in voormelde zin. Ook in kader van de subsidiaire bescherming zijn de beweerde feiten onvoldoende ernstig om te spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U verklaart verder dat uw vader Ghana verlaten heeft omdat hij vroeger problemen had met de voormalige staatsleider J.J. Rawlings (notities CGVS, p. 6 + p. 14). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u **zelf geen problemen** gehad heeft (notities CGVS, p. 14). U verklaart eveneens dat u geen problemen gehad heeft omwille van uw vader en dat niemand anders dan uw moeder iets zei over uw vader. Bovendien blijkt uit beschikbare informatie dat J.J. Rawlings sinds 2001 niet meer aan de macht is en dat hij in november 2020 overleden is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **U maakt het aldus niet aannemelijk een vervolging te vrezen omwille van uw vader.**

De door u neergelegde foto's van uw vader kunnen dit niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Het door u neergelegde **Italiaanse verblijfsdocument** kan het voorgaande niet wijzigen. Bovendien betreft dit een document dat eenvoudig na te maken is.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een **geboorteakte** voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing.

Het door u neergelegde **hospitaalboekje** kan het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08/02/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, gelezen in het licht van artikel 1.A. van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Hij verschaft, na een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen, volgende uiteenzetting bij zijn middel:

"Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Verzoeker wenst hierop dan ook te reageren.

De vader van verzoeker was militair. Hij kreeg problemen met het toenmalig Ghanese staatshoofd. Hierdoor werd de familie genoodzaakt om te vluchten naar Togo. Daar ondervond de familie verschillende moeilijkheden, uiteindelijk zijn de ouders van verzoeker gescheiden. De vader bleef achter en moeder keerde terug naar Ghana met verzoeker en zijn zus waar hij bij zijn grootmoeder diende te verblijven.

Verzoeker vreest nog altijd moeilijkheden te ondervinden indien hij naar Ghana zou terugkeren. Ondertussen is het voormalig staatshoofd overleden maar verzoeker vreest nog steeds représailles van de Ghanese autoriteiten.

Sinds zijn vlucht tracht verzoeker zijn leven hier op te bouwen. Hij kent immers niemand meer in zijn land van herkomst en heeft er nergens een veilig onderkomen. Zijn ouders, grootouders en zus zijn overleden. Er is voor verzoeker in Ghana niets meer om naar terug te keren. Hij vreest dat, als hij terugkeert, verzoeker gevaar zal lopen en nog meer stress zal hebben. Hier heeft hij een job en probeert hij zijn leven uit te bouwen.

Gezien de eerdere gebeurtenis en het feit dat verzoeker zich hier veilig voelt, heeft hij een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Hij blijft proberen om stukken, die zijn asielaanvraag ondersteunen, te bekomen en zal deze onmiddellijk na ontvangst bezorgen. Verzoeker heeft vaak last van stress waardoor hij dikwijls verward is. De eerste prioriteit ligt in de mentale gezondheid van verzoeker, niet in het verzamelen van bewijzen, maar desondanks weigert men zijn aanvraag afdoende te onderzoeken.

Dat het duidelijk mag zijn dat verzoekende partij zich in een vicieuze cirkel bevindt: er is immers sprake van een gegronde vrees in hoofde van verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft er dan ook alles aan gedaan om zijn asielaanvraag te staven en zal dit blijven doen.

Hij heeft wel degelijk gehandeld naar de geldende regelgeving en is van goede wil.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen.

Tijdens een verzoek tot internationale bescherming dient het gevaar voor het leven van verzoeker, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, onderzocht te worden.

Dat verwerende partij de gegronde vrees in hoofde van verzoeker zorgvuldig dient te onderzoeken!

Aldus dient de vraag gesteld te worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld en hiervan reeds persoonlijk het slachtoffer van was, een grondig nazicht van zijn asielaanvraag mag verwachten.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te doen!

[...]

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie met betrekking tot de schermutseling tussen verzoekers vader en het toenmalig staatshoofd kan nog steeds een gevaar vormen. Het feit dat zijn vader in onenigheid leefde met het toenmalig staatshoofd werd geregistreerd waardoor ook de familieleden in een negatief daglicht komen te staan en dat wel degelijk nog gevolgen kan hebben.

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden.

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

" Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is onverantwoord om burgers terug te sturen naar zo'n onveilige situatie.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Ghana niet rooskleurig is. De Belgische overheid raadt af om naar Ghana te reizen, en zeker naar het grensgebied met Burkina Faso. Waarom zou men verzoeker hier dan terug naar sturen? Verzoeker is op de hoogte dat een reisadvies enkel betrekking heeft op de Belgische bevolking, doch dit betreft wel een weergave van de situatie in een bepaald land dat ook niet naast zich neergelegd mag worden.

Daarnaast luidt het reisadvies naar Ghana niet positief. Ghana is voornamelijk geel gekleurd wat betekent dat er risico's bestaan. Daarnaast bevindt een klein deel zich in de oranje kleur wat staat voor "alleen noodzakelijke reizen". De Ghanese overheid geeft waarschuwingen voor een verhoogde terroristische dreiging voor de noordelijke grensgebieden. Er is regelmatig strijd tussen verschillende bevolkingsgroepen waarbij geweld mogelijks kan ontstaan. Het risico op ontvoeringen verhoogde in het noordwestelijke en noordelijke grensgebied met Burkina Faso. In het hele land kunnen mogelijks protesten en demonstraties plaatsvinden door onvrede over stijgende kosten van het levensonderhoud. Demonstraties en protesten worden aangekondigd en zijn meestal vreedzaam. Op sommige momenten is er sprake van geweld. Men raadt aan om grote groepen mensen te vermijden.

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Dat het dus duidelijk mag zijn dat er inderdaad een werkelijk gevaar dreigt voor verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Het is juist omdat hij de bescherming van zijn eigen land/ overheid niet kan inroepen. Dat hij zich niet kan wenden tot de politie. Aangezien het dispuut van zijn vader met het staatshoofd was, kan verzoeker zich niet tot de staat richten.

Dat het duidelijk is dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan inroepen.

Dat het CGVS dan ook zwaar in gebreke blijft door niet afdoende te onderzoeken of verzoeker terug kan keren naar zijn land van herkomst.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS zijn dan ook een flagrante schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Ghana.

[...]

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat-Generaal aangezien men verzoeker tevens afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

Dit is niet correct.

Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, dat dit minstens niet afdoende wordt onderzocht en hij op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel afdoende na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er: "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet ander de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen"

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoeker weigert. Men onderzoekt of motiveert niet afdoende waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide Statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Het CGVS motiveert in zijn beslissing niet afdoende waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het dus onmogelijk om terug te keren naar Ghana.

Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie.

De bestreden beslissing m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, werd niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is.

Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in zijn land van herkomst.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoeker weigert"

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het

onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van vroegere problemen van zijn vader met de voormalige staatsleider. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk maakt een vrees voor vervolging te koesteren, omwille van de vroegere problemen van zijn vader, op grond van de volgende overwegingen:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart in 2014 in België toegekomen te zijn (notities CGVS, p. 3 + p. 9). Hoewel u aanvankelijk verklaart dat u niet wist dat u een verzoek kon indienen omdat men u vertelde dat het niet meer mogelijk was omdat u in Italië al asiel had aangevraagd (notities CGVS, p. 10), blijkt uit uw verklaringen dat een lid van uw voetbalclub zei dat u asiel moest aanvragen in de periode 2016-2017. U verklaart eveneens dat een advocaat u in 2018 aanraadde asiel aan te vragen. Desondanks wacht u toch nog tot 17 februari 2020 om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij de DVZ. Gevraagd naar de redenen dat u zolang gewacht heeft om een verzoek in te dienen, stelt u dat u bij vrienden inwoonde, maar dat uw leven hard was, om welke reden u uiteindelijk toch een verzoek heeft ingediend. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

U kan bovendien op geen enkele manier uw vrees ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit draagt concretiseren. U haalt aan dat u niemand kent in Ghana (notities CGVS, p. 13-14). Dit is echter onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève namelijk ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het EVRM, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. Dat u naar een land zou moeten gaan waarvan u verklaart dat u er niemand kent, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van daden van vervolging in voormelde zin. Ook in kader van de subsidiaire bescherming zijn de beweerde feiten onvoldoende ernstig om te spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U verklaart verder dat uw vader Ghana verlaten heeft omdat hij vroeger problemen had met de voormalige staatsleider J.J. Rawlings (notities CGVS, p. 6 + p. 14). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u zelf geen problemen gehad heeft (notities CGVS, p. 14). U verklaart eveneens dat u geen problemen gehad heeft omwille van uw vader en dat niemand anders dan uw moeder iets zei over uw vader. Bovendien blijkt uit beschikbare informatie dat J.J. Rawlings sinds 2001 niet meer aan de macht is en dat hij in november 2020 overleden is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U maakt het aldus niet aannemelijk een vervolging te vrezen omwille van uw vader”.

4.1.3. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. Waar verzoeker vooreerst stelt dat hij vaak last heeft van stress en hierdoor dikwijls verward is, wijst de Raad erop dat verzoeker ten belope van zijn procedure om internationale bescherming geen enkel medisch attest heeft overgemaakt, ter staving van eventuele psychologische problemen, die hem zouden verhinderen om volwaardig deel te nemen aan de procedure. Ook bij huidig verzoekschrift wordt geen enkel medisch attest gevoegd. Aangezien geen enkel begin van bewijs van een medische problematiek voorligt, kan verzoeker zich er in zijn verzoekschrift niet toe beperken te stellen dat zijn mentale gezondheid de eerste prioriteit heeft en niet het verzamelen van bewijzen van zijn vluchtmotieven. Verzoekers louter blote betoog dat hij gestresseerd en verward is, kan geen verschoning bieden voor de vaststellingen in de bestreden beslissing. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud kan ook geenszins worden afgeleid dat verzoeker aan een zodanige mentale problematiek leed, dat dit een volwaardige deelname aan de procedure verhinderde.

4.1.5. Verzoeker stelt verder dat hij overtuigd is dat hij voldoet aan de omschrijving van vluchteling, zoals gedefinieerd in artikel 1.A. van het Vluchtelingenverdrag. Hij herhaalt dat zijn vader in het verleden problemen kreeg met het toenmalig Ghanese staatshoofd, waardoor zijn gezin werd genoodzaakt om te vluchten naar Togo. Hij geeft aan dat het gezin moeilijkheden kende, waardoor zijn ouders uiteindelijk zijn gescheiden en hij met zijn moeder en zus terugkeerde naar Ghana. Verzoeker geeft aan dat hij nog steeds represailles van de Ghanese autoriteiten vreest, waarbij de onenigheid tussen zijn vader en het voormalige staatshoofd werd geregistreerd waardoor ook de familieleden in een negatief daglicht is komen te staan. In deze kan verzoeker er evenwel niet aan voorbijgaan dat hijzelf uitdrukkelijk heeft verklaard dat hijzelf geen problemen heeft ondervonden, ten gevolge van de problemen van zijn vader (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 14). Verzoeker heeft ook nergens tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangegeven dat hij niet kon terugkeren naar Ghana, uit een vrees voor represailles van de Ghanese overheid. Wanneer hem meermaals werd gevraagd waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland, antwoordde verzoeker enkel dat hij niemand meer heeft in Ghana en dat hij alhier een leven tracht op te bouwen. Dienaangaande stelde de commissaris-generaal evenwel terecht dat: *“U haalt aan dat u niemand kent in Ghana (notities CGVS, p. 13-14). Dit is echter onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève namelijk ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het EVRM, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. Dat u naar een land zou moeten gaan waarvan u verklaart dat u er niemand kent, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van daden van vervolging in voormelde zin.”*. Door in zijn verzoekschrift nogmaals te benadrukken dat hij hier zijn leven tracht op te bouwen en dat hij niemand meer heeft in

Ghana, waardoor hij vreest nog meer stress te zullen hebben, brengt hij de gedane beoordeling niet aan het wankelen. In het licht van bovenstaande omstandigheden, kan verzoeker zich dan ook niet voor het eerst in zijn verzoekschrift beroepen op een vrees voor de Ghanese autoriteiten, zonder hierbij te verduidelijken waarom hij deze omstandigheid niet eerder heeft opgeworpen, wanneer hem nochtans uitdrukkelijk werd gevraagd of hij problemen kende ten gevolge van zijn vader. Verzoekers betoog in het verzoekschrift komt dan ook weinig doorleefd en opportunistisch over. De Raad brengt in deze ook nog in herinnering dat verzoeker, na de echtscheiding van zijn ouders, tezamen met zijn moeder en zus terugkeerde naar Ghana. Hij verbleef hier eerst met zijn moeder en vervolgens nog met zijn grootmoeder (zie NPO, p. 6-7). Er blijkt niet dat verzoeker gedurende deze periode enige problemen kende met de Ghanese autoriteiten, zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker dit zoveel jaren later – en na het overlijden van het voormalig staatshoofd – wel zou kennen. Verder blijkt ook dat verzoeker in België naar de Ghanese ambassade is geweest, teneinde de nodige papieren te bekomen om alhier een kind te erkennen (zie NPO, p. 5). Ook deze omstandigheid is moeilijk verenigbaar met de voorgehouden vrees voor de Ghanese autoriteiten. Van iemand die stelt represailles te vrezen van de overheid, kan immers worden verwacht hij zich zo ver mogelijk buiten het bereik van de Ghanese autoriteiten zou plaatsen.

4.1.6. Wat betreft de neergelegde documenten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: *“De door u neergelegde foto’s van uw vader kunnen dit niet wijzigen. [...] Het door u neergelegde Italiaanse verblijfsdocument kan het voorgaande niet wijzigen. Bovendien betreft dit een document dat eenvoudig na te maken is. U legt in het kader van uw asielaanvraag een geboorteakte voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Het door u neergelegde hospitaalboekje kan het voorgaande niet wijzigen.”*

4.1.7. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.8. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Ghana kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig, artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Dat verzoeker geen familie meer zou hebben in Ghana en alhier een leven zou wensen uit te bouwen, volstaat niet.

4.2.2. De subsidiaire beschermingsstatus kan verder tevens worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoek(st)er een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, luidens hetwelk de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het*

leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Door louter te stellen dat de situatie in Ghana niet rooskleurig is en dat het reisadvies voor Ghana niet positief is – waarbij moet worden vastgesteld dat verzoeker het bedoelde reisadvies echter niet voegt, zodat de gehele inhoud hiervan niet kan worden geverifieerd en evenmin kan worden vastgesteld van wanneer dit advies dateert, en een reisadvies zich bovendien ook geenszins richt tot personen die de nationaliteit van het betreffende land dragen – toont verzoeker niet aan dat er in Ghana sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in de door hem gekozen Engelse taal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES